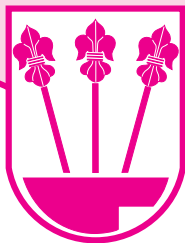

číslo
42

HALENKOVICKÝ ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 2005

Ve čtvrtek dne 15. září 2005 v podvečerních hodinách se na Kopci u kapličky sešlo více než 100 halenkovických občanů, aby si připomnělo 250 let existence významné halenkovické kulturní památky. Při této příležitosti se konala mše svatá, kterou sloužil

nový pan farář Mgr. Viliam Gavula. Kněz požehnal naší jubilantce a také nově restaurovanému obrazu ve zvonici. Zároveň poděkoval rodině Juřenových z Kopce za dlouholetou péči o kapličku i za organizační přípravu mše svaté.

Součástí oslav byl i pro-

jev místostarosty obce p. Josefa Janečky, v němž se na základě historických pramenů zmínil o vzniku a historii zvoničky.

Pro ty z vás, kteří se nemohli oslav zúčastnit, přinášíme několik fotografií a také zmíněný projev.

PaedDr. Marie Kašíková

Dnes si přečtete:

- ❖ jak probíhá oprava kostela sv. Josefa a fary
- ❖ o tom, kdo byl Jindřich Spáčil
- ❖ jaké akce se uskuteční v mateřské škole v průběhu roku
- ❖ o 100. výročí od založení včelařské organizace
- ❖ jak jsme v pátek 7. října slavnostně otevřeli novou kolibu

KAPLIČKA NA KOPCI OSLAVILA 250 LET SVÉHO TRVÁNÍ

„Na začátku panování císařovny Marie Terezie r. 1740 byl v nedalekých Kudlovicích majetníkem podsedku jistý Jan Tomašík. K jeho podsedku patřila také studna vyzděná z kamene, ale v ten čas již chatrná a sesypávala se. Jednou ráno nabírala děvečka vodu, a když ji vylila do putýnky – co se stalo, co se na dně zablýstlo? Několik žlutavých penízků. Dala je hospodářovi. Ten hned viděl, že jest to zlato. Napadlo mu, není-li jich ve studni víc, vycoval ji a spustil se dolů. V jednom boku, kde se provalilo několik kamenů, brzy našel velký poklad. Těžko říci, kdo jej ukryl, z lidu poddaného sotva kdo, snad v bouřlivých časech válečných některý pán napajedelský, jemuž patřilo také zboží kudlovské.

Ten Jan Tomašík byl člověk spravedlivý, odevzdal poklad na zámku napajedelskému hraběti Adamu Rottálovi, který poctivému nálezci ponechal pěkný díl. Jan Tomašík prodal kudlovský podsedek, odstěhoval se do Holešova, kde si zakoupil měšťanský dům a 100 mír pole.

Nákladem téhož Jana Tomašíka byly postaveny v Halenkovicích sochy sv. Petra a Pavla U Svatých roku 1747. Lidé obdivovali krásu soch a sousedé z naší obce byli naplněni touhou po příkladu Jana Tomašíka postavit sobě také nějaký trvalejší pomník, jímž by uctili Pána Boha a svým potomkům trvalou památku na sebe zanechali. Povzbudivých příkladů měli dosti. Ono století bylo od počátku plné ruchu uměleckého, zvláště hudebního, stavitelského a malířského.

V té době i v našem nejbližším okolí vznikají velké stavby, jejichž růst s velkým zájmem sledovali i naši předkové a na jejichž vybudování se jako tesaři, zedníci a jiní řemeslníci velkou měrou všude účastnili. V Napajedlích se buduje a roku 1712 ke svému dokončení dospívá vzorný a krásný chrám sv. Bartoloměje. Současně však povstává z troskek po dlouhém ponížení i přední moravská svatyně, skvělé dílo barokní architektury, velebná svatyně velehradská. Neméně významná stavba se prováděla v téže době i na sv. Hostýně.

(pokračování na str. 2)

Nová fasáda kapličky

(pokračování ze str. 1)

Avšak i v blízké Sputihněvi, kde byl vodou podemlet a do řeky spadl kostel, roste nová pěkná svatyně, na jejímž budování a výstavbě se i halenkovští velkou měrou podíleli.

Tyto všechny události byly prožívány a ze zkušenosti dobře známý a byly častým předmětem hovorů i v dědině Halenkovcích. A proto roku 1747 byla v sousedních Kudlovicích opět zásluhou pana Tomaštika postavena překrásná kaple z křesaného kamene a halenkovští byli pozváni na svěcení této kaple. Ozvala se touha mít takovou krásu i v Halenkovcích. A tak se zrodila tato naše dědinská kaplička před dvěstěpadesáti lety. Tuto skutečnost dokládá i nápis nade dveřmi do kapličky, který v dnešní podobě zní: „Léta Páně, za purkmistra Jana Juřený a fořta Rožnovského 1755“.

Se jménem kapličky byly také starosti. Ale nakonec se všichni shodli v tom, že je zde život poněkud obtížnější a práce namáhavější, a proto že je zde potřeba přímluvky a ochránkyne nad jiné znamenitější svou dobrotou a štědrostí. Proto za dobrotivou ochránkyni zdejší byla zvolena blahoslavená Panna Maria. Tím se stala kaple mariánská.

Na vrchol střechy byl postaven cyrilo-metodějský kříž. Kříž byl pověšen také na západní stěnu zvenku. Památné jsou i dveře kapličky 250 let staré s řezbami od lidového umělce, vlevo Pán Ježíš a napravo Panna Maria.

Ve věži jsou zavěšený dva zvoný. Původní se jmé-

Pan farář Mgr. Viliam Gavula

Zvoný – oznamovatelé požárů

nem Tomáš, pojmenovaný po svém dárci Tomáši Poliškém roku 1861 a nový zvon pořízený občaný za druhé světové války, kdy zvon Tomáš byl zrekvírován. Tento však po válce náhodně v Praze objevil pan Hedra z Otrokovic, rodák z Kopce čp. 16 a s velkou slávou jej přivezl zpět do kapličky.

Za spolupatrony kapličky byli přibráni také svatý Florián, aby ochraňoval halen-

(pokračování na str. 3)

Interiér kapličky – nově zrestaurovaný obraz

(pokračování ze str. 2)

kovických domy a majetky před ohněm a svatá panna Barborka, aby byla lidem patronkou dobré a šťastné smrti.

V prvních dobách, kdy nebylo v obci ještě farního kostela, konávaly se zde často pobožnosti a v květnu se konávaly denně pobožnosti májové. Taktéž si farníci vyprošovali před kapličkou každoročně požehnání na úrodě. Po vystavění farního kostela na Pláňavách ustoupila kaplička poněkud do pozadí, ale tím se její úctyhodnost a vážnost nikterak nezmenšila.

Za starých časů, dokud bývaly střechy dochové, bylo více a zhoubnějších požárů. Císařovna Marie Terezie následkem „ohňového patentu“ z roku 1751 uložila, aby se při požárech udeřilo na zvon. A tak do dědinek bez kostelů přišly zvoničky. Tímto se i naši kapličky mnohdy říká zvonice. Funkce zvonů se postupem času rozšiřovala. Vyzváněly poledne, klekání ráno i večer, zvonily zemřelému a později v rakvi odváženému do kostela a na hřbitov. Tak byl význam kapličky rozšířen i na praktický život.

Dovolte mně, milí farníci, abych na závěr použil slova vzpomínkové promluvy z roku 1955, kdy naše kaplička slavila 200. výročí, a která je možno bez obměny použít i pro současnost a budoucnost“.

Jako by promlouvala

kaplička: „Jsem vděčna váženým sousedům zdejšími, kteří odedávna s láskou obstarávali zvonění, jsem vděčna také všem, kteří odedávna mne opravovali, udržovali mé okolí a ozdobovali a jsem konečně vděčna všem, kteří mne jako svou duchovní matku vždy upřímnou láskou milovali a mne rádi navštěvovali a smeknutím anebo požehnáním se přede mnou, mně svou úctu najevo dávali. Za všechno toto Pán Bůh zaplať.

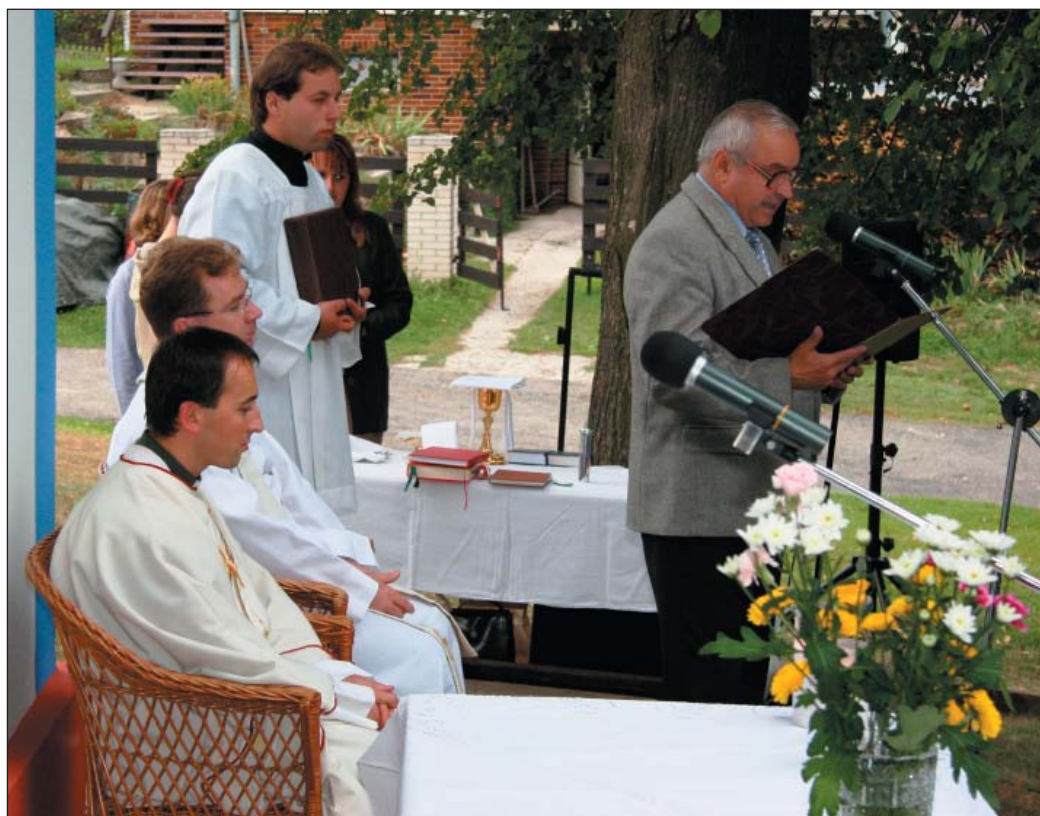
Moje milé děti! Nemohu k vám mluvit již déle, avšak než se každý odeberete ke svému domovu, jedno ještě bych vám chtěla říci. Buďte si vždy vědomi, že nade mnou a nad vámi bdí bůh, bdí nad námi všemi naše patronka a ochránkyně

blahoslavená Panna Maria a bdí nad námi i přemnohé blažené duše našich předků. Na to pamatujte a žijte a jednejte tak, abyste jejich lásky zůstali hodni.

Nuž, dědinko milá, už odpočiň si! Dlouho, dlouho tě zachovej, Pane, chraň tvé děti vždycky zdravé, silné a hodné! Ochraňuj tě před hladem, válkou a osudy zlými, ušetři tě bouří a hněvů.“

Josef Janeček

Poznámka: Na závěr této malé slavnosti na Kopci připravila rodina Juřenová pro nejbližší sousedy malé pohoštění, při kterém se povídalo, vzpomínalo a zpívalo. Halenkovické lidové písničky se nesly kolem kapličky až do pozdního večera.

Z JEDNÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA OBCE

- Rada obce projednala oznámení Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava o posouzení projektu „Zavedení internetu do sítě TKR Halenkovice“ a vyzvání k uzavření smlouvy o financování z prostředků programu SROP (EU). Přijatý projekt pod registračním číslem CZ 04 1 05/2002 00 4/2373 splnil všechny předepsané náležitosti a byl na zasedání Regionální rady dne 22. 9. 2005 vybrán a doporučen k realizaci s celkovými náklady 2, 634 300,- Kč. Rada obce jmenovala komisi pro výběrové řízení na jmenování dodavatele výše uvedené stavby.

- Rada obce se zabývala přípravou investiční akce „Rekonstrukce objektů ZŠ Halenkovice“. Dle sdělení Parlamentu ČR – předsedy rozpočtového výboru je akce zařazena do zásobníku podnětů pro přípravu státního rozpočtu. Rada obce pověřila starostu obce podepsáním mandátní smlouvy a plné moci s fi. AP INVESTING s.r.o., Brno, která bude zajišťovat výběrové řízení pro tuto stavbu s celkovými náklady 15,4 mil. Kč.

- Na několika zasedáních se rada zabývala průzkumnými vrtů v trase č. 816 a likvidací náloží TNT (trinitrotoluen) v části Lipová a Kašparů.

Dne 14. 7. 2005 navštívili OÚ Halenkovice zástupci České inspekce životního prostředí Brno za účelem prošetření celé záležitosti nepovolených průzkumných vrtů. Za obec se jednání zúčastnil místostarosta p. Janeček a za občanské iniciativy Ing. Gabryš. ČIŽP požaduje zpracování odborného posudku od hydrogeologa Ing. Vacka.

Zastupitel OÚ Halenkovice p. Němec zajistil konzultace a právní výpomoc u advokátní kanceláře JUDr. Jiřího Šabršuly v Uh. Hradišti. Kancelář připravila k podpisu plnou moc a návrh mandátní smlouvy. Předpokládá se její účast při dalším jednání u fi. Moravské naftové dolů, a.s., Hodonín.

Starosta odeslal dopisy ministrovi ŽP ČR p. Ambrozkovi a hejtmanovi Zlínského kraje p. Lukášovi. Žádá o technickou a finanční pomoc při odstraňování náloží TNT z průzkumných vrtů.

Dne 24. 8. 2005 proběhlo jednání na KÚ Zlínského kraje za účasti: za KÚ ZK – Mgr. Jurčík, Ing. Janeček, za ČBÚ – Ing. Blažko, Ing. Ondruš, za ČSSD – nový asistent poslance Melčáka, za OÚ – starosta J. Ulica.

Zástupci Českého báňského úřadu (ČBÚ) jsou ochotni i nadále spolupracovat při likvidaci náloží, budou jednat s poslancem Melčákem ve věci urychlení výmazu z rejstříku Geofyziky Brno. ČBÚ vždý musí dát souhlas k likvidaci náloží i v případě nabídky Ústavu geoniky Ostrava.

Statutární zástupce KÚ Zl. kraje Mgr. Jurčík doporučuje vrátit se k dřívějšímu návrhu likvidace náloží TNT. Postupně odpalovat nálože a důsledně monitorovat okolí a nemovitosti. Předpokládá, že je v kompetenci ČBÚ stanovit jiného vykonavatele likvidace náloží.

Zástupce OÚ Halenkovice, starosta J. Ulica seznámil přítomné se stanoviskem a postupem veřejného ochránce

práv (VOP) JUDr. Motejla, (dopis ze dne 17. 8. 2005).

Výsledkem jednání JUDr. Motejla a Dr. prof. Makária z ČBÚ Praha bylo řešit likvidaci náloží jako „staré důlní dílo“, financování by mělo zajistit Ministerstvo životního prostředí s tím, že proběhne výběrové řízení, kde se může uplatnit i nabídka Ústavu geoniky Ostrava. Následně byla projednána upřesněná nabídka ÚG Ostrava, která činí téměř 9 mil. Kč. Je nutno jednat s ministrem ŽP p. Ambrozkem a deponovat finančními prostředky. Navrhuje zahájit práce v rámci 1. etapy dle ÚG Ostrava a požádat Moravské naftové dolů (MND) Hodonín o úhradu cca 500.000,- Kč.

VOP požaduje kopii smlouvy od Geofyziky Brno, která byla uzavřena s MND Hodonín.

Bude vyžádáno písemné stanovisko od ČBÚ Praha k upřesněné nabídce Akademie věd, ústavu geoniky Ostrava.

- Zastupitelstvo obce schválilo usnesením č. 06/XV/2005 pořízení projektové dokumentace na parkovací místa v části obce Zádřinová. Předběžný rozpočet na jedno parkovací místo činí 110 000,- Kč. Tato akce nebyla ve volebním programu, proto rada obce doporučila, aby 50% nákladů hradili občané – žadatelé. Celkové náklady na 14 míst jsou 1,550 000,- Kč. Po projednání návrhu se žadateli zůstává k doporučení projektu pouze 7 parkovacích míst a to: Kurtinovi + Kularovi – 2 místa, Prachařovi – 2 místa, Válkovi – 3 místa. Ředitelství krajských silnic požaduje, aby byly ve vlastnictví obce, nikoliv státu. Z toho důvodu musí být pozemky zaměřeny a převedeny do vlastnictví obce.

- Zastupitelstvo obce schválilo bezúplatný převod pozemků parcel. č. 3547/1 a 3547/11 v k.ú. Halenkovice část Dolina ve smyslu ustanovení § 41 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

Obec Halenkovice se zavazuje, že nemovitosti bude užívat k dosavadním účelům, bude o ně řádně pečovat a nebude je využívat ke komerčním účelům a nebude je k takovýmto účelům pronajímat, a to po dobu nejméně 10-ti let je nepřevéde na nikoho jiného.

Zastupitelstvo obce Halenkovice se zavazuje, že za každé takové porušení odvede prostřednictvím převodce do státního rozpočtu částku rovnající se výši cen v čase a místě obvyklém převáděných nemovitostí, stanoveném znaleckým posudkem, a to ke dni převodu.

- Zastupitelstvo obce schválilo vstup obce do exekuční věci nařízené usnesením, které vydal Okresní soud Zlín č.j. 23 Nc 317/2001-8 na základě vykonatelného exekučního titulu a příslušných platebních rozkazů – likvidace majetku DAHAMY s.r.o. Vyvolávací cena je stanovena ve výši 300 000,- Kč. Zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce, aby se zúčastnil vyhlášené dražby s max. navýšením do 350 000,- Kč.

Obec tím získá stavební místo pro RD, přístupovou cestu na zemědělské letiště, objekt devastované stavby kravína a další pozemky v části Drahy. **Jaroslav Ulica, starosta**

O likvidaci náloží v průzkumných vrtech není stále rozhodnuto

Rada obce a pracovní skupina, jmenovaná zastupitelstvem obce, usiluje od roku 2002 o likvidaci náloží TNT v průzkumných vrtech v části obce Lipová a Kašpary. Ani dopis a stanovisko ministra životního prostředí ČR ze dne 23. září 2005, které uvádíme v plném znění, vzniklou situaci zcela neřeší.

Jaroslav Ulica,

RNDr. Libor Ambrozek
ministr životního prostředí

V Praze dne 23. září 2005
Č.j.: M/26478/05
M/28824/05

Vážený pane starosto,

obrátil jste se na mne s prosbou o pomoc při řešení situace, která nastala v katastru Vaší obce roku 2001 po neoprávněně provedené hornické činnosti - odvrtání vrtů a jejich osazení náložemi TNT organizací Geofyzika, a.s.

Dne 20. 9. 2000 nabylo právní moci rozhodnutí OVSS VIII MŽP v Olomouci dle §§ 4 a 4a zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích o stanovení průzkumného území Chřibů IV (pro organizaci Moravské naftové doly, a.s.) pro vyhledávání a průzkum ropy a zemního plynu, jehož plocha na katastru 13 obcí činila 53 km². Rozhodnutí bylo opatřeno 14 podmínkami pro provádění geologických prací v tomto rozsáhlém průzkumném území. Vesměs vycházely z ustanovení zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (dále jen horní zákon) a zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Obce vyslovily s prováděním geologických prací souhlas. Toto rozhodnutí (a tyto podmínky) oprávnilo zadavatele k vypracování projektu a některým dalším činnostem, respektive ke správním řízením k těmto činnostem vedoucím.

Zadavatel následně zadal organizaci Geofyzika, a.s. provedení geoseismického průzkumu v katastru obce Halenkovice uvnitř PÚ Chřibů IV. Tento průzkum obnášel vyvrtání řady vrtů do hloubky 18-26 m, jejich nabití náložkami TNT a poté jejich odpálení a geoseismická měření. Podle zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti a o státní báňské správě se však v tomto případě jedná o hornickou činnost; k jejímu povolení probíhá správní řízení vedené příslušným obvodním báňským úřadem a MŽP zde účastníkem řízení není. Obvodní báňský úřad v Brně také v rámci tohoto řízení původně thrací práce malého rozsahu pro provedení seismického průzkumu povolil. V rámci řízení však projevila řada vlastníků parcel nesouhlas s odpalem náloží z důvodů obav o ztrátu vody ve studnách a z možné aktivace sesuvných pohybů. Organizace Geofyzika, a.s. však již 31 vrtů odvrtala a nabilo náložemi, navíc mimo původně projednanou a schválenou trasu profilu č. 816. Organizace se tak dopustila flagrantního porušení ustanovení zákona č. 61/1988 Sb., na úkor dotčených občanů. Český báňský úřad následně v roce 2001 vydal rozhodnutí, kterým nařídil organizaci Geofyzika, a.s. provést likvidaci náloží bezodpalovou technologií, poté téhož roku vydal nové rozhodnutí o likvidaci jednotlivými odpaly. Organizace tak neučinila. Po ostrém nesouhlasu obce pak Český báňský úřad toto rozhodnutí v roce 2004 zrušil a nařídil likvidaci trhavin za dodržení všech předpisů, které upravují bezpečnost a ochranu zdraví při práci a bezpečnost technických zařízení, tedy bezodpalovou metodou. Organizace tak neučinila, následně byl na její majetek v říjnu 2004 prohlášen konkurs. V blízkosti obce tak existují torza 31 vrtů, každý s náložkou cca 2 kg TNT. Vzhledem ke kultivaci pozemků a jejich zemědělskému využívání jsou ústí vrtů i jejich horní části zcela destruovány, po pěti letech jsou zřejmě z větší části zaplněny i stvolů nezapažených vrtů. Ústí vrtů sice byla zaměřena, ale jejich přesná lokalizace, otevření a zajištění průchodnosti jsou dnes velmi problematické.

Vzhledem k obavám o znečištění lokálních zdrojů podzemních vod zde bylo dne 14. 7. 2005 provedeno šetření ČIŽP z hlediska možné kontaminace zemin a podzemních vod látkami uvolňovanými z dezintegrováných náloží TNT. Riziková analýza, zpracovaná v roce 2003 pro Vaši obec firmou AQUA-GEO Holešov, konstatuje možná rizika, ale není podložena výsledky rozborů podzemních vod. Rozborů podzemních vod byly provedeny dne 6. 1. 2004. Ve vzorcích nebyla prokázána přítomnost TNT v koncentracích nad detekčním limitem (tedy byla menší než 2 mikrogramy na litr), ve vzorcích byly nalezeny nepatrné stopy organických látek používaných v průmyslu plastů. Na základě těchto poskytnutých rozborů ČIŽP konstatovala, že „nebylo prokázáno znečištění podzemních vod vlivem náloží TNT a možné riziko na zdraví obyvatel z umístěných náloží v dosahu podzemní vody by bylo třeba hydrogeologicky ověřit.“

Projekt na možné odstranění náloží z vrtů bezodpalovou technologií zpracovala Akademie věd, ústav geoniky v Ostravě. V tomto projektu předpokládá dohledání ústí vrtů pomocí hlubších kopaných sond, následné vyčištění vrtných stvolů, převrtání a zapažení vrtů, rozmyv náloží tlakovou vodou a odčerpání a následnou likvidaci těchto médií. Autoři projektu však přiznávají, že se jedná o projekt ve světovém měřítku zcela ojedinělý a nevyzkoušený, řada odborníků se pak k možnosti jeho realizace ve starých vrtech vyjadřuje skepticky. Dostí podstatná je i navrhovaná cena řešení projektu - minimálně 10 mil. korun, přičemž autoři uvádějí, že konečnou cenu nelze stanovit. Dalším faktorem projektu, který zatím nikdo nezohodnotil, je jeho dopad na životní prostředí - zábor polních pozemků mimo období vegetačního klidu; desítky kopaných sond, samotné vrtné a likvidační práce a doprava.

Z uvedeného vyplývá, že problém tkví v nesplnění podmínek rozhodnutí v rámci správního řízení, vedeného státní báňskou správou, ve věci povolení hornické činnosti organizací Geofyzika a.s. a neúspěchu státní báňské správy při vymáhání těchto podmínek a rozhodnutí, případně udělení sankcí v tříletém období, kdy ještě a.s. Geofyzika existovala a měla být schopná dostát svým závazkům. MŽP by sice nemělo v rámci své činnosti řešit problémy státní báňské správy a soukromých organizací, ale vzhledem k existenci jeho resortních odborných organizací může nabídnout podíl na řešení problému. Jako první krok může zajistit (jak vyplývá z nejasností postojů v rámci kontroly ČIŽP i stanovisek k možnostem a ceně projektu odstranění náloží bezodpalovou technologií) provedení expertního posouzení celé hydrogeologické, hygienické a bezpečnostní problematiky v okolí Halenkovic Českou geologickou službou včetně možných rizik a návrhu řešení a také hodnocení proveditelnosti a ekonomiky navrhovaného projektu. Na základě této podrobné expertizy (délka jejího zpracování v řádu několika měsíců) by pak bylo možné navrhnout správná a podložená řešení a hledat pro ně finanční zdroje, zřejmě v oblasti státní báňské správy. V tomto smyslu jsem již dopisem oslovil i předsedu Českého báňského úřadu.

Vážený pane starosto, lituji, že Vám v tomto spleťtém případě zatím nemohu dát příznivější odpověď. Doporučuji však vyčkat na výsledek posouzení Českou geologickou službou a na odpověď Českého báňského úřadu.

S pozdravem Libor Ambrozek

OPRAVA KOSTELA SV. JOSEFA A FARY

Na základě četných dotazů halenkovických občanů o podrobnostech opravy kostela sv. Josefa a budovy fary jsme se rozhodli, že základní informace o rekonstrukci a financování zveřejníme v Halenkovickém zpravodaji.

První etapa oprav (rekonstrukce vnitřních omítek včetně malby) byla provedena v roce 2003. Jistě jste si všimli, že i venkovní omítky obou zmíněných budov byly vlhké, podmáčené a drolily se. Jedná se o stavby v centru obce a navíc jsou to významné kulturní památky, a proto bylo třeba situaci řešit. V pokladně farníků se našly potřebné finanční prostředky a obecní úřad projevil ochotu stát se koordinátorem celé akce. Proto se mohlo začít s přípravami i realizací stavby.

Bylo osloveno několik firem, které se rekonstrukcí podmáčených omítek zabývají. Samozřejmě, že všechny oslovené firmy prezentovaly své technologie jako ty nejlepší. Po konzultaci s nezávislými odborníky a praktickým seznámením na již zhotovených zakázkách /starý kostel v Otrokovicích a kostel v Malenovicích/ bylo rozhodnuto přiklonit se k sanačnímu systému PRINCE COLOR. Za tímto účelem byl proveden chemický rozbor navlhklých vnitřních i venkovních omítek firmou MBT Stavební hmoty.

Zástupce firmy MBT odebral po dvou vzorcích z vnitřních i venkovních omítek. Zjištěná hodnota PH činila od 7,2 do 8,0 s převažujícími podíly sulfátů max. 16 %, ostatní látky byly obsaženy v zanedbatelném množství. Na základě rozboru bylo doporučeno následující řešení:

1. Otlouci veškerou omítku kompletně včetně

nesoudržného zdiva a okamžitě odvézt mimo objekt na určenou skládku.

2. Vyškrabat všechny spáry zdiva do hloubky cca 15 – 20 mm.
3. Takto připravený poklad ošetřit 1x nátěrem Sulfo-sanit dle pokynů výrobce v daném ředění, popřípadě látkou neutralizující soli.
4. Na zdivo aplikovat sanační systém PRINCE COLOR dle technologických postupů daných výrobcem.
5. Tloušťka jádra, vzhledem k laboratorním zkouškám, se doporučuje min. 3 cm.
6. Veškeré nerovnosti a tzv. kaverny vyspravit sanační maltou SANO 02 ve vrstvách do dvou centimetrů na jeden pracovní krok.

Fara - odstraněná vlhká omítky

REKONSTRUKCE KAPLIČKY

V letošním roce byla provedena úplná rekonstrukce evidované památky kapličky na Hradské z roku 1890. Objekt má novou střešní konstrukci včetně krytiny, opravené vnější i vnitřní omítky, novou podlahu a opravený chodník. Stavební práce prováděl pan Jaroslav Vičánek ml. ve vzorné kvalitě s celkovými náklady 26 000,- Kč

Jaroslav Ulica, starosta

Kaplička na Hradské v „novém kabátě“

7. Finální povrchovou úpravu provést silikonovým nebo silikátovým nátěrem, případně omítkou, po řádném vyschnutí a vzrání podkladu dle pokynů výrobce.

Pro udržení kvality sanačních omítek a zamezení jejich poškození byla provedena další opatření:

- ❖ Při osekávání omítek bylo osekáno i vystoupené podrovnání, které se jeví jako hlavní příčina zatékání a vlhnutí zdiva. Při konečné fasádní úpravě bude podrovnání zvýrazněno barevně.

- ❖ Částečná oprava, popřípadě výměna okapových rýn a svodů tak, aby bylo zamezeno zatékání na fasádu.

- ❖ Odstranění přerostlých bříz u hlavního vchodu do kostela z důvodu zanášení okapových žlabů a ucpávání svodů listím. I po tomto opatření je však nutná pravidelná kontrola a čištění okapového a svodového zařízení.

Po důkladném vyschnutí je možno provádět fasádní nátěry. Venkovní celková fasáda bude provedena na závěr a na základě výběrového řízení i cenových nabídek. Předpokládá se lokální oprava a nátěr kvalitními fasádními barvami bez lešení s využitím automobilových plošin. Financování fasády se předpokládá z účtu farnosti, sbírek, od dárců a dle možností z rozpočtu obce.

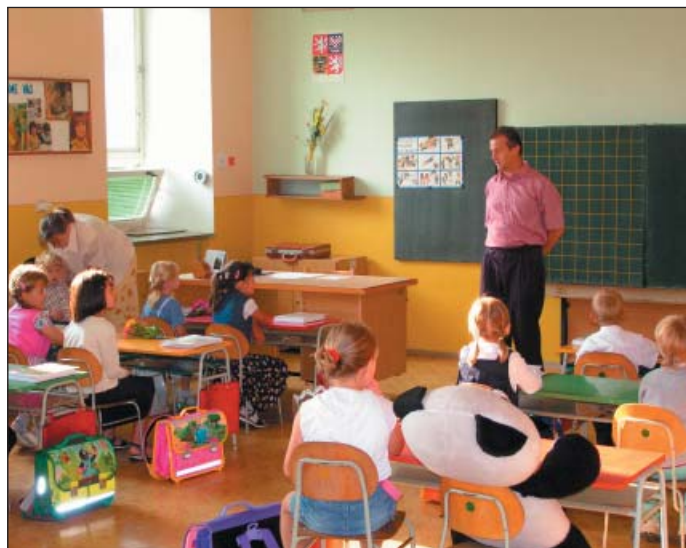
Josef Janeček, místostarosta

Zahájení školního roku 2005 – 2006 se uskutečnilo 1. září 2005 před bývalým vchodem ZŠ za účasti 162 žáků, pedagogického sboru a hosta – starosty OÚ p. Jaroslava Ulici. Z důvodu pracovní vytíženosti se omluvil předseda SPPŠ p. Petr Pavelka. Zahajovací projev přednesl ředitel školy Mgr. Vojtěch Tělupil, který všechny pozdravil a popřál hodně úspěchů v novém školním roce a přivítal zejména žáky prvního ročníku, které na jejich první cestě do školy doprovodili rodiče.

Seznámení s letošním počtem žáků a třídnictvím:

třída	celkem žáků	chlapci	dívky	třídní učitel
1.	13	4	9	p. uč. Kalivoda Jan
2.	20	11	9	pí. uč. Tělupilová Jarmila
3.	16	10	6	pí. uč. Sattková Éva
4.	14	6	8	sl. uč. Cívelová Petra (studující)
5.	16	9	7	pí. uč. Hanáková Miroslava
6.	23	10	13	pí. uč. Dratvová Marie
7.	21	13	8	p. uč. Veselý Jiří
8.	20	7	13	p. uč. Horák Jaromír
9.	19	13	6	sl. uč. Regentová Jana (studující)

Vychovatelkou družiny zůstává paní Essenderová Ludmila, která má doplněný úvazek vyučováním na prvním

Pohled do první třídy

stupni. Letos poprvé ve všech třídách učíme dle jednoho vzdělávacího programu „Základní škola“, ale již se připravujeme na výuku podle nových učebních osnov „Rámcového vzdělávacího programu“, jehož start je naplánován na školní rok 2007 – 2008.

Školní práce se naplno rozběhla tak, jak byl sestaven „Plán úkolů na školní rok 2005 – 2006“ po jednotlivých měsících. V září se uskutečnil sběr šípků. Celkem jsme odevzdali 394 kg, nejlepšími sběrači byli: Ondřej Švec (3. tř.) 16 kg, Michal Gabrhelík (1. tř.) 13 kg, Roman Běhůnek (3. tř.) 10 kg. Dalších 10 žáků bude s výše

vedenými odměněno drobnou věcnou cenou. Pochvalu však zaslouží všichni žáci, kteří splnili úkol. Další sběr se týkal papíru: 12 134 kg. Na podzim se vyhláší určité tělovýchovné akce, kterých se žáci naší školy zúčastňují a pěkných výsledků dosáhli v přespolním běhu „Veslařský

kopeček“ v Otrokovicích, kde Evženie Štýsová vyhrála kategorii „Mladší žačky“. V téže kategorii byla Tereza Langerová 15. z 36 účastnic. V kategorii „Mladší žáci“ z 33

běžců byl Milan Jurčík 9. a Petr Maňák 13. Ze „Starších žaček“ byla Kristýna Hučíková 5. a Daniela Kaňovská z 26 účastnic 16. Ve „Starších žácích“ z 31 běžců byli Jan Gajdošík 4., Jakub Kadlčák 15. a Víta Švub 18. Celkově ZŠ Halenkovice se umístila na 4. místě (7 škol).

Činnost nově ustanovené „Radý školů“ se projevila na 2 schůzkách, na nichž byly projednány: školní a klasifikační řád, výroční zpráva o činnosti školy a návrh rozpočtu na rok 2006. Nejdůležitější investiční akcí školy bude oprava střechy školní kuchyně a jídelny.

Mgr. Hana Huťková, zástupce ředitele

Upozornění:

Základní škola připravuje pro veřejnost kurz práce na PC, které se budou konat vždy v pondělí a ve středu od 16.00 hod. v rozsahu 20 hodin. Cena 1 hod. 50,- Kč.

Základy práce na PC:

zahájení 31. 10. (Po) ukončení 16. 11. (St)

Internet a el. pošta:

zahájení 21. 11. (Po) ukončení 7. 12. (St)

Další kurzy: výuka WORD; EXCEL; POWERPOINT budou probíhat od začátku ledna 2006. Zájemci ať se hlásí u zástupce ředitele pí. Huťkové.

Zahájení školního roku – slavnostní shromáždění

VÍTE, KDO TO BYL Jindřich Spáčil?

V místní knihovně pracuji již delší dobu a doposud se mi nepodařilo sehnat další knihy spisovatele Jindřicha Spáčila. Máme zde dvě knihy pro dospělé a jednu pro mládež. Jeho knihy se z nepochopitelných důvodů od 70. let minulého století nevydávají. Pouze jedna byla vydána roku 1984. Když se zeptáte na tohoto spisovatele v prodejních knih, zjistíte, že ho mladé prodavačky vůbec neznají. Ani se nedivím, když za dvanáct let, co pracuji v naší knihovně, si knihu tohoto spisovatele nevyžádal ani jeden žák zdejší školy. Takže ho neznají ani učitelé. Nevědí o něm nic jak čtenáři mladší, tak středního věku. A přitom je snad jediným spisovatelem, který psal o okolí Halenkovic, Tabarách, Hradské, Budačině. Byl to spisovatel, který měl vřelý vztah k naší obci a lidem v ní.

Nedávno vydal Státní archiv ve Zlíně brožuru „Zlínsko od minulosti k současnosti“, v níž se vzpomíná na významné spisovatele z regionu. Je samozřejmé, že mezi ně patří i Jindřich Spáčil.

JINDŘICH SPÁČIL

Jindřich Spáčil se narodil v roce 1899 a zemřel v Kroměříži v roce 1978. Povoláním byl učitel. V Kroměříži založil Okresní muzeum. Byl spisovatel prozaických děl: *Mlhy nad domovem – Cesta bojovníků* (1927), *Na Hradské cestě* (1928), *Úsvit u nás* (1935), *Zázračná halena* (1944), *Lásky a rebelie*, *Pod cimberskou hradní věží*, *Tvrz nejpevnější*, *Tisíce růží*, *Trilogie – Prstýnek s rubínovým kamenem*; *Náušnice z Madagaskaru*; *Náhrdelník z Hostýnského hradiště*. Poslední díl této trilogie je právě ta kniha, která byla vydána v roce 1984, tři roky po jeho smrti. (nakladatelství Albatros, dětská literatura) a má ji ve vlastnictví naše knihovna.

V této knize se autor vrací do druhé světové války. Jde po stopách svých předků až na Valašsko. Chlapec Jura Jaseňák z Prusinovic chce jít do Hostýnských vrchů k partyzánům.

Úryvek z knihy:

„Tak je to správné, chlapče. Vidím, že brzy už dorosteš v chlapa. Potom pochopíš běh světa a vyznáš se v něm.“

Nežli jsme se rozloučili, trochu jsem zapřemýšlel. Mám či nemám? Ale nakonec jsem se rozhodl. Povídám:

„Bude-li zle, mám v protějších horách, tam v Chříbech na druhé straně Moravy, maličkou chaloupku, je to jako lesní skrýš. Dávej dobrý pozor.“ Vytrhl jsem z notesu kus čistého papíru, to byl kantorský zvyk, že jsem nosil notes stále u sebe, a počal jsem kreslit cestu z Kroměříže dědinami Těšnovicemi, na Vrbku, vzhůru do Chříbských lesů. Chlapec snadno pochopil, kudy vede cesta, kde se v samotě u myslivny Tabarky křížuje a stoupá prudce na západ. Povídám: „Ten kopec, strmě stoupající, je Kula, pod ním vlevo, tak asi tři sta kroků dolů, odbočuje lesní cesta, dosti široká, říkáme jí Hradská a bývala tu už v časech Velkomoravské říše. Jdi trošku vzhůru, trošku po rovině, kolkolem vzrostlý bukový les. Trochu déle než půl hodiny se pozorně dívej, až se vzrostlá bučina promění v malý kousek jedlového lesa. Docela mladá jedlová seč, to je v Chříbech zvláštnost, tam jedle nerostou. Bývala tam před léty lesní školka a při ní malá lovecká chatka, zcela ztracená očím poutníků. Protáhneš se tam hustou jedličinou za ní, na pokraji bukové hory stojí ta chaloupka. Je to jako v pohádce. Stříška, komín, tři schůdky ke dveřím. Jako dlaň je to maličké a ztracené.“

Díval se překvapen, poslouchal, domyslel si už, co chci. Viděl jsem, jak se mu nad očima vytvořily dvě vrásky, mělké, nehluboké. Podobal se v tu chvíli svému tátovi ještě víc než když jsem ho zastihl na hostýnské hoře, žadonícího o kousek chleba. Ba vlastně oba jsme se v tu chvíli na sebe zahleděli. Povídám: „To je můj bezpečný útulek, člověk se mnohdy potřebuje ztratit ze světa, zalehnout, vmyslet do svého života. To víš, život na každého doléhá. A v té mé chaloupce, jak se mi zdává, se zastavil čas. Hleď, u pravého rohu chaloupky, přímo pod okapem, je v zemi kámen, pevně usazený. Když jej pozdvihneš, najdeš pod ním klíče od té chaloupky. Až na tebe dolehne ta zlá doba války a bude třeba, aby ses ztratil, tam najdeš na čas dobrou skrýš. Pěkně se vuspiš, i k jídlu se na polici něco najde, ale ve sporáku netop, zbytečně by ses prozrazoval.“

„Kam bych já tam do neznáma,“ povídal Jura skoro šeptem.

„Papír dej do kapsy a dobře uschovej. Třeba budeš takovou skrýš potřebovat. Víš, až postavíte tu chalupu a tebe budou pokoušet všichni čerti, vzpomeň si na tu chaloupku. A mlč! Kdo umí mlčet, mohou mu být svěřeny všechny poklady světa. Ta moje stará chaloupka na Hradské cestě v Chříbech je opravdu poklad!“

(Pokračování příště)

Marie Dubová, knihovnice

Upozorňujeme zájemce, kteří uvažují o **připojení kabelové televize** (TKR) v letošním roce, že poslední termín, kdy mohou sepsat smlouvu o připojení k síti TKR je 31. října 2005. Pozdější objednávky se budou vyřizovat až v průběhu měsíce února 2006.

Mateřská škola – zahájení školního roku 2005/2006

Školní rok 2005/2006 jsme slavnostně zahájili ve čtvrtek 1. září přivítáním všech dětí v mateřské škole a to i nových dětí, které poprvé budou navštěvovat mateřskou školu.

Do dvoutrídni mateřské školy je v tomto školním roce zapsáno 52 dětí. V 1. třídě je zapsáno k pravidelné docházce 15 dětí 3-4 letých, ve 2. třídě 27 dětí 5-7 letých. 10 dětí 3-4 letých je zapsáno na nepravidelnou docházku, tj. na 5 kalendářních dnů v měsíci.

Provoz mateřské školy je od 6.15 hod. do 15.30 hod. Kolektiv pracovníků MŠ zůstává nezměněn. O čistotu školy pečuje pí. Františka Nekorancová, jídlo dováží a zároveň vydává v MŠ pí. Jana Doležalíková. Radost, výchovu a lásku dětem budou předávat pí. učitelky Marie Mihálová, Dagmar Holásková a Alexandra Jelínková.

Po celý rok se budeme snažit vytvářet podnětné prostředí a smysluplný pestrý program s širokou nabídkou zájmových činností. Výchovně vzdělávací práce bude vycházet ze školního vzdělávacího programu s názvem „Na návštěvě u broučků a berušek“. Hlavně budeme respektovat individuální zvláštnosti a osobnost dítěte.

Během roku budeme uplatňovat pravidla, která staví na pomoci druhému, ohleduplnosti, přátelství, ale také potřebě uklízet své místo. Děti se v kolektivu budou učit správnému chování, stolování, hledat si nové kamarády, získávat nové poznatky o světě, o všem kolem nás. K rozvoji optimálního využití dětí budeme celoročně využívat naši školní zahradu.

Kromě těchto základů uskutečníme během roku celou řadu akcí. Navazovat budeme na tradiční akce školy jako jsou: drakiáda, podzimní světélkování, vánoční besídka, karneval, dny otevřených dveří v MŠ, Výlet do pohádky, Svatojánská noc, rozloučení s předškoláky a další. Budeme také navštěvovat filmová a di-

Stavebnicový koutek pro hochy

vadelní představení.

Rodičům nabídneme nadstandardní péči o děti formou grafomotorických kurzů, logopedickou péči dětem s vadou výslovnosti, předplavecký výcvik, pískání na flétničky spojené s dechovou gymnastikou, kroužek hudební a výtvarné

výchovu, školu v přírodě. Je toho opravdu hodně, co s dětmi naše mateřská škola podniká, ale mezitím vším se nesmí ztratit to hlavní – soustavná a trpělivá každodenní práce s dětmi.

Činnost naší mateřské školy se však neobejde bez obětavé

pomoci rodičů a spolupráce obecního úřadu, který je naším zřizovatelem.

Všichni se budeme snažit, aby se dětem ve školce líbilo a aby si svoje vzpomínky na MŠ odnesly až do dospělosti.

Marie Mihálová,
zástupce ředitele pro MŠ

Nové vybavení MŠ – hrací koutek pro malé slečny

Pokračování seriálu o včelařství a včelích produktech.

MATEŘÍ KAŠIČKA

Mateří kašička je čistým včelím produktem. Včely ji vytvářejí ve svých hlitanových žlázách a používají ji pouze pro krmení včel. Tuto potravu dostávají všechny včelí larvičky tři dny po svém vylíhnutí z vajíčka. Dále je jí krmena pouze ta larvička, ze které se má vyvinout včelí matka.

Mateří kašička je látka kašovitě konzistence bílé až nažloutlé barvy. Je ale velice nestabilní a ponechána na vzduchu bez konzervace velmi rychle ztrácí své cenné účinky. Proto je důležité mateří kašičku ihned po odebrání správně konzervovat. Nepoužíváme kovové předměty, protože stykem s kovem se dosti účinných látek ničí. Mateří kašička – kromě své značné výživné hodnoty – má i výrazný hormonální účinek podobný účinkům ženských hormonů.

VČELÍ VOSK

Včelí vosk je opět ryze včelí produkt, ze kterého včely staví své plásty a do nich uskladňují med, pyl a vychovávají v nich další včelí generace. Včelí vosk se tvoří na malých ploškách na zadečku včel a odpadává odtud ve formě drobných voskových šupinek. Ty potom včely dále zpracovávají a používají pro stavební účely.

Je to produkt s vysokým podílem látek tukového charakteru, a proto velmi ochotně přijímá látky, které prostředí úlu znečišťují – například zbytky léčiv proti některým včelím nemocem. Tyto látky dalším průmyslovým zpracováním z vosku nezmizí, proto není vhodný pro použití ve farmaceutickém průmyslu a nelze tedy jeho použití doporučit ani v lidovém léčitelství. Používá se zde pouze takzvaný ekologický vosk, to je vosk získaný za zvláštních podmínek z panenských souší postavených bez použití mezistěn. Běžný včelí vosk je ale vhodný k výrobě svíček. Tyto velmi pěkně voní a navozují správnou romantickou atmosféru.

Zůstává však přece jen jeden způsob léčebného využití včelího vosku. Je to žvýkání medných víček při medobraní. Vosková víčka, kterými včely uzavírají buňky s medem, jsou většinou z čistého panenského vosku, to je z vosku, který byl právě včelami vyprodukován. Ta navíc obsahují cenné přírodní látky s desinfekčním a antibiotickým účinkem, které podporují přirozenou obranyschopnost těla.

Svíčky z včelího vosku

VČELÍ JED

Včelí jed – podobně jako mateří kašička a včelí vosk – je opět výhradně včelí produkt a slouží včele k obraně před vetřelcem, který ji chce připravit o pracně sesbírané zásoby medu.

Včelí jed se projevuje v lidském organismu zvláště silnými účinky a to zejména na krevní tělíska a na nervový systém. Ve větší dávce dokáže výrazně ovlivnit látkovou výměnu. Zdravý dospělý člověk, který netrpí alergií na včelí jed nebo na bílkoviny včelího žihadla, se však nepříznivých účinků nemusí přehnaně obávat. Bylo totiž dokázáno, že najednou bez podstatné újmy na zdraví snese až dvě stovky žihadel.

Včelí jed nám však nezpůsobuje jen trápení a bolest. Zkušenostmi mnoha lidí bylo ověřeno, že po mnohačetném bodnutí může dojít k přeladění organismu a tělo si samo poradí s chorobami, které jej sužovaly i mnoho let. Jsou známy případy revmatiků, kteří se po náhodném pobodání včelami zbavili svých potíží.

Jana Očadlíková

Literatura:

MUDr. Jana Hajdušková: Včelí produkty očima lékaře, soubor přednášek, Český svaz včelařů Praha, Včelařská akademie třetího věku, Fryšták 2003

MUDr. Josef Staněk, Karel Kožíšek: Vyzařování včel upevní zdraví, Rady a poučení, Jubilejní včelařský sborník ZO ČSV Zlín.

100 LET OD ZALOŽENÍ VČELAŘSKÉ ORGANIZACE

O víkendu 9. 9. - 11. 9. se uskutečnila výstava k výročí založení včelařské organizace v Napojedlích (sdružuje i včelaře z Halenkovic). Pátek 9. 9. byl určen pro žáky základních

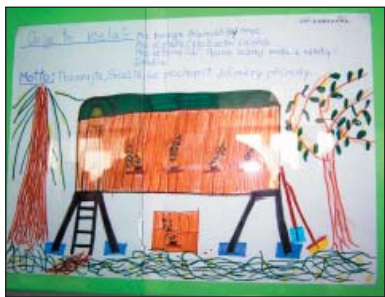
škol, sobota a neděle pro další zájemce.

Kdo neviděl matičku a včely zblízka, měl tak možnost nahlédnout do jejich života ve skleněném úle. Některé vystavované

exponáty byly staré i přes 100 let, jiné zase poslední novinky. Všechny zaujala také včelařská kniha, kterou ve 30. letech minulého století vytvořil a ilustroval p. Eduard Hrubeš jeden

z předsedů spolku. Kromě potřeb pro včelaře byly k vidění i včelí produkty a výrobky z nich.

Výstavou prošlo mnoho návštěvníků, jak včelařů (pokračování na str. 11)

**Kresba Víta Karchňáka,
žáka 9. třídy**

(pokračování ze str. 10) tak i laiků. Hodně rodičů s malými dětmi, což je potěšující. Že se výstava líbila, na tom mají zásluhu i žáci z 9. tříd naší školy, kteří

přispěli prózou, poezií a kresbami ze života včel.

Co zajímavého dodat nakonec? Asi to, že zakládajícím členem a prvním předsedou organizace byl p. Mannsfeld, ředitel školy v Halenkovicích. Ke 100. výročí byl vydán sborník, který si můžete vypůjčit v místní knihovně.

100 let starý medomet

Z uvedené citace Wolkerovy básně „Věci“ vidíme, že vztah lidí k věcem nemusí být jen jako ke kusu nějaké hmoty oceňované finanční hodnotou. Zvláště u myslivců je vztah k věcem, které používají při lovu, velmi zvláštní, až fetišistický, bez ohledu na reálnou hodnotu.

Kdo z nás dokáže odhodit starý myslivecký klobouk či hubertus, ve kterém jsme nesčetněkrát promokli, mrzli, byli v nebezpečí a zároveň prožívali ty nejkrásnější myslivecké příběhy svého života!

A to se jedná pouze o oděv. Puška, která se dělala v několika generacích nebo sloužila několika osobám celý život, se stávala relikvií přímo posvátnou. Tento příběh je důkazem, že tomu tak bývalo a doposud je.

Po vypuknutí první světové války pochodoval jeden, dnes už neznámý, rakousko-uherský „maršbatalion“ na frontu. Podle tehdejších názorů, že Češi jsou národ slouhů, velká část Čechů a Moravanů dělala rakouským důstojníkům tak zvané „pucáky.“ Možná nešlo ani tak o podceňování našich vojáků jako o nedůvěru v oddanost císaři a jeho rodině. Tak se stalo, že jeden mladý pasekář z podchřibských lesů, odtržen od mladé ženy a dvou malých batolat, se ocitl jako „pucák“ vysokého důstojníka, ubytovaného krátce na šlechtickém sídle.

Jiné bylo nadšení šlechticů z pokošení nepřátel trůnu a jiné vojáků pochodujících na frontu. Jak se později ukázalo, i pověstná čest rakousko-uherských důstojníků se ve válce vlivem okolností trochu pošramotila.

Pozorný hostitel umožnil budoucímu hrdinovi, našemu důstojníkovi, aby vyzkoušel na jeho rybníku při lovu kachen dvě nové párové lankasterky. Milému důstojníkovi lankasterky tak „padly do ramene,“ že dal svému pucákovi víc než delikátní příkaz, aby mu při nočním poplachovém odjezdu jednu z lankasterek nenápadně „vzal.“

Mladý pasekář už poznal ve svém životě pučlákou vášeň i srnčí kůtu na smetaně, a tak pro jistotu vzal tu druhou pušku pro sebe. Při první dovolence se mu podařilo propašovat flintu domů a při odchodu zpět na frontu stihl ženě na rozloučenou uložit ve sklepě do láku pěkného srnečka z blízkých arcibiskupských lesů.

Jak skončil onen důstojník se „svou“ lankasterkou, se již nikdo nedozví, ale o našem pasekáři víme, že se z italské fronty nevrátil.

S blížící se porážkou rakousko-uherských vojsk se stal hlad v malé chaloupce vdovy s dvěma dětmi každodenním

hostem. V zoufalství a se strachem šla válečná vdova k poměrně zajištěnému bezdětnému sedláku Fajtlovi vyměnit pušku za nějakou obživu. Vdoviny obavy z udání za zcizení zbraně se nenaplnily a puška byla vyměněna k její nesmírné radosti za pytel mouky a kbelík sádla.

Po vzniku samostatného Československa vzniklo v Halenkovicích honební společenství většinou z místních sedláků a Fajtl mezi nimi dominoval svou loveckou vášní i nevšední lankasterkou firmy Franz

Sodia Ferlach.

Sedlák Fajtl si pušku nadevše zamiloval a byl hrdý na své střelecké úspěchy i pověst, že má nejlepší flintu v dědině. Jeho radost trvala jen do okupace Československa, kdy mu němečtí okupanti zbraň sebrali. Některým odvážnějším myslivcům se podařilo zbraně dobře ukrýt a dokonce se odvážili Němcům i „pod trestem smrti“ něco upytlačit z tajně držené zbraně jako strýci Maflínovi ze sousední dědiny. Fajtl tak odvážný a šikovný nebyl, takže musel trpělivě čekat a myslivecky abstinovat až do konce války.

Po válce vznikla v časopise „Stráž myslivosti“ pozoruhodná inzertní akce - vyhledávání zcizených zbraní. Mnoho myslivců nacházelo své zbraně díky poválečné solidaritě podle popisu a výrobních čísel v místech, kam je Němci prodali nebo kde je zanechali. Tak objevil svou flintu i Fajtl a jako výkupné za ni bylo celé vykrmené prase.

Sedlák Fajtl lovil vášnivě zajíce, koroptve a srnce, kteří migrovali stále více z arcibiskupských lesů do polí za lepší potravní nabídkou. Srny a srnčata se v té době zásadně nelovily. Srnci se lovili brokovnicemi, a to vlastnoručně vyrobenými jednotnými střelami nebo hrubým brokem. O průběrném odstřelu „nebylo řeči“ a za zralého lovného srnce byl považován šesterák. Srnčí zvěře bylo ve srovnání s dneškem velmi málo, a když se srnec někde objevil, třeba i ve žních, myslivci, většinou sedláci, nechali „stát práci“ a lovilo se tak dlouho, až onen nešťastník padl.

Žádné radosti netrvají věčně, Fajtlovi trvaly do období zvaného „kolektivizace zemědělství.“ Jako velká většina soukromníků, ani on nechtěl vstoupit do zemědělského družstva. Jednou z represí bylo zabavení zbraně a odebrání loveckého lístku. Fajtl plakal jak malý kluk, když musel odevzdat flintu Veřejné bezpečnosti, ale mocipáni byli ve svém rozhodnutí nesmlouvaví.

(pokračování na str. 12)

STARÁ LANKASTERKA

„Miluji věci, mlčenlivé soudruhy lidí ...“

Jiří Wolker

(pokračování ze str. 11)

Nakonec se bezdětný sedlák rozhodl obětovat hospodářství pro svou mysliveckou vášeň a vstoupil do JZD. Dal si podmínku, že bude jezdit vlastními koňmi, a že mu bude vrácen lovecký lístek. To se stalo, ale žádná flinta mu neseděla a na svou lankasterku vzpomínal jak na nebožku ženu až do té chvíle, než zjistil, že jeho flinta je na prodej v Mototechně okresního města.

Okamžitě do obchodu zajel, flintu poznal a byl ochoten dát za ni cokoliv. Za kolik ji znovu koupil, nikomu neřekl a dále se s ní těšil a lovil až do pozdního věku, doprovázeného vážným onemocněním.

Nemocného Fajtla léčil místní obvodní lékař, svérázný myslivec doktor Příkrýl, který jej často navštěvoval a mimořádně se mu věnoval. V tu dobu jsem nemocného Fajtla několikrát navštívil, ležel už jen v posteli, nad ním měl pověšenou flintu a kolem ní téměř padesát srnčích parůžků, na které se stále zamilovaně díval až do posledního vydechnutí.

Neměl kamarády, protože byl dost nepřístupný mrzout, a tak ho každá návštěva ve stáří a nemohoucnosti moc potěšila. Při mé poslední návštěvě mně na památku vnutil parůžku svého nejsilnějšího srnce a litr staré slivovice. Byl jsem z toho v rozpacích, ale musel jsem si to vzít, abych ho neurazil. Měl jsem dojem, že cítí svůj konec, což se zanedlouho potvrdilo. Nikdo se nedivil, že po Fajtlově smrti se stal dalším majitelem této flinty doktor Příkrýl.

Doba těchto událostí se dnes nazývá šedesátá léta, charakterizovaná uvolněním politického napětí a vzájemného nepřátelství tak

zvaných antagonistických tříd. Doktor Příkrýl patřil mezi politiky nespolehlivé, kteří nemohli držet kulovou zbraň, a o to více si vážil pověstné lankasterky, kterou ostatní členové sdružení začali nazývat „hraběcí flintou.“ Doktor se stal toho roku předsedou sdružení a myslivost se mu stala jedinou radostí v jeho ne moc šťastném rodinném životě.

Přišel rok 1968 a po něm normalizace společnosti. Starý pan doktor byl nedemokraticky zbaven funkce předsedy, kterou po něm převzal politiky velmi angažovaný člen KSČ. Začalo se znovu prověřovat, kdo může držet kulovou zbraň, kdo vůbec může dále být členem mysliveckého sdružení. V této době nastal konec kamarádké myslivecké společnosti, z čehož se nemůžeme vzpamatovat dodnes.

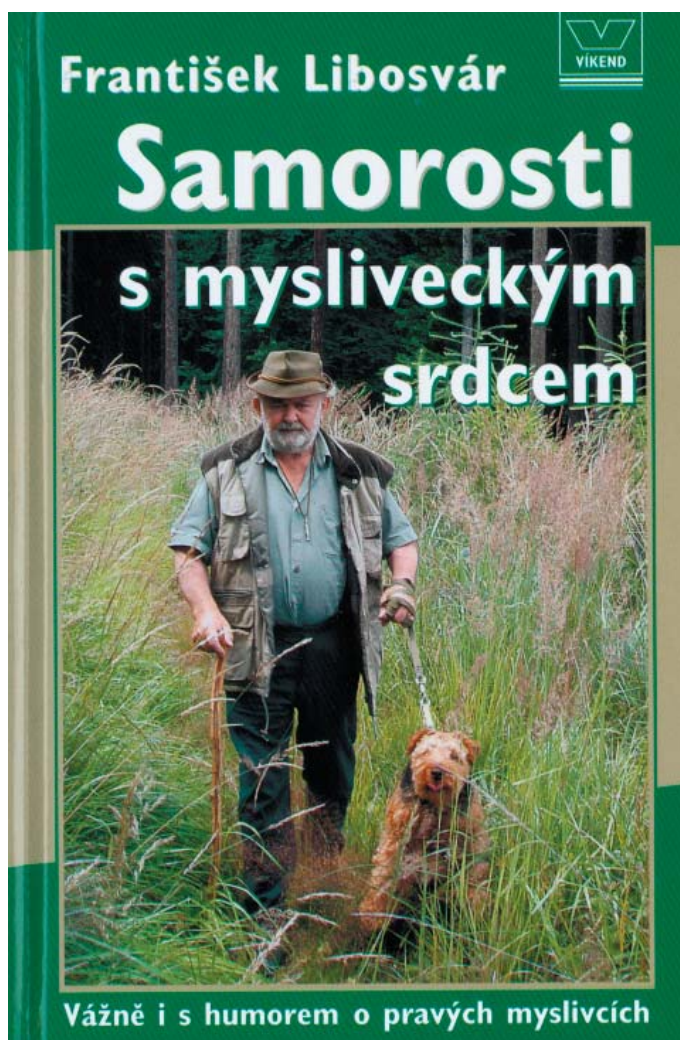
Začal poněkud snobsky růst hlad po trofejích a poplatkoví cizinci pomalu přinášeli do lovu počátky současné komercializace myslivosti.

Pana doktora zproštění z funkce za nezištnou a dobrou práci předsedy natolik rozladilo, že přestal chodit na schůze i honu a zanedlouho vážně onemocněl. Neměl děti ani žádné blízké příbuzné, jen manželku, která byla deset let ochrnutá na obě nohy. V tu dobu si mě nechal k sobě zavolat a k mému velkému překvapení mně prodal flintu za tisíc korun.

Téměř pětadvacet let jsem se s touto flintou „pušně předváděl“ na honech, prožíval jsem mimořádné potěšení z obdivu flinty ostatními myslivci i ze střeleckých úspěchů. Dnes již touto puškou nelovím z bezpečnostně technických důvodů a opatruji ji jako cennou relikvii několika mysliveckých životů.

Dr. Ing. František Libosvár

AUTOGRAMIÁDA

závodu p. Panáka.

Celou akci doprovázelo vystoupení mužského pěveckého sboru z Míkovic. Hlavním sponzorem svátečního podvečera se stal Inpost Uherské hradiště.

Knihu p. Františka Libosvára „Samorosti s mysliveckým srdcem“ si mohou zájemci zakoupit v kanceláři Obecního úřadu Halenkovice za 127,- Kč.

Na autogramiádě nám autor prozradil, že již nyní připravuje 2. díl povídek s námětem myslivosti pod názvem „Myslivecké besedování“.

PaedDr. Marie Kašíková

V pátek 9. září 2005 proběhla na buchlovickém zámku autogramiáda knihy s názvem „Samorosti s mysliveckým srdcem“, jejímž autorem je pan František Libosvár. Kniha obsahuje 22 povídek s mysliveckou tematikou.

Některé z nich byly zveřejněny v minulých číslech Halenkovického zpravodaje.

Součástí autogramiády byla vernisáž obrazů Václava Nasvětila, malíře zvěře a myslivosti. Pozvaní hosté mohli také ochutnat nové likéry firmy SLOVLIKER ČR Kunovice za účasti generálního ředitele

BARUM RALLY

Ve dnech 19. – 21. 8. 2005 proběhl již 35. ročník automobilové soutěže Barum rally.

V letošním roce byla soutěž zařazena do seriálu Mistrovství Evropy, Mezinárodního mistrovství České republiky a poprvé se jela jako kandidátský podnik Mistrovství světa.

Do Zlína se sjela evropská špička motoristického sportu a hodně se očekávalo i od domácích jezdců.

Přes Halenkovice projížděly rychlostní zkoušky č. 10. a 13, které startovaly v neděli v 9:13 a ve 12:27.

Fanoušci motoristického sportu od nás i z ciziny se scházeli už v sobotu večer. V sobotu odpoledne a v neděli brzy ráno byla i za přispění místních organizátorů připravena a označena trať.

V době konání rychlostních zkoušek byly úplně uzavřeny některé komunikace. Zdravotní službu vzorně vykonávaly členky ČČK Halenkovice.

A tak mohly závodní speciály vyrazit na trať...

Posádka Giandomenico Basso – Mitia Dotta byla jedním z favoritů celé soutěže. Jejich Fiat Punto S 1600 má v letošním evropském šampionátu tovární podporu.

Zdaleka ne všechny posádky dojely do cíle ve Zlíně. Posádka Trojan – Trojantová odstoupila v RZ

č. 13 na Hradské u „revíru“ po poruše převodovky na jejich voze Volkswagnu Polo 1,6 GTI.

Výborně si vedla posádka Martin Prokop – Petr Gross na voze Suzuki Ignis S 1600, která se pohybovala kolem průběžného dru-

hého místa. Jejich cestu za úspěchem ale zastavila havárie v RZ č. 11.

5. místo letos obsadili Václav Arazim – Julius Gál s vozem Mitsubishi Lancer EVO VIII.

Abyste mohli zúčastnit letošního ročníku Barum Rally museli Václav Pech a Petr Uhel dočasně předsednout ze svého Fordu Focus WRC do vozu Mitsubishi Lancer EVO VIII, který je dovezl na 4. místo celkového pořadí. Speciály specifikace WRC nebyly letos ředitelstvím soutěže povoleny.

Na 3. místě celkově se umístila nejúspěšnější

česká posádka Jan Kopecký – Filip Schovánek s Mitsubishi Lancer EVO VII.

Posádka Giandomenico Basso – Mitia Dotta po odstoupení Martina Prokopa dosáhla na stříbrný věnec a cenné body do evropského šampionátu.

Renault Clio S 1600 posádky Renato Travaglia – Flavio Zaneta jede vstříc vítězství v 35. ročníku Barum Rally. Tímto vítězstvím si Renato Travaglia upevnil vedení v letošním evropském šampionátu.

Roman Janeček

Zlatá posádka na Hradské (v pozadí Obecnice, Pláňnavy a Záhumení)

Zdravotní Dozor členek ČČK – Anna Sukupová, Zdeňka Šodková s manželem, Vojtěška Vlachynská s manželem

Důležité upozornění

Občané narození **před 1. lednem 1936** nejsou povinni provádět výměnu občanského průkazu, pokud není v tomto občanském průkazu vyznačena doba ukončení platnosti **konkrétním datem**. (Jedná se především o OP s dobou platnosti „bez omezení“). Na původní OP bez strojově čitelných údajů nelze cestovat do zahraničí! Pokud budete chtít OP vyměnit, přijďte i s potřebnými doklady na OÚ Halenkovice. Výměnu vám provedeme. V případě nejasností se informujte osobně nebo telefonicky (tel. 577 945 736) na našem obecním úřadě.

Bohdana Blažková, matrikářka

Pohárový turnaj ve fotbale

V sobotu 16. 7. se na hřišti TJ Halenkovice na Záhumení uskutečnil fotbalový turnaj „O putovní pohár“ - Halenkovice 2005. Koná se každoročně v době letních prázdnin za účasti 4 mužstev. Na VII. ročník přijali pozvání domácích Halenkovice mužstva ze Sušice, Velkého Ořechova a Žlutavy. Letos bylo počasí k účastníkům opravdu přátelské, a tak v záři slunečních paprsků si první cenu a velký putovní pohár odnesli hoši z Halenkovice (viz foto – první zleva: Pavel Chochul, Petr Karbowiak, Marek Abrahám, Bedřich Zapletal, Marek Navrátil, Lukáš Drábek, Jaroslav Kašpar, David Marholt, Petr Kocián, Lukáš Čagánek, David Štastný, Ondřej Gabrhelík, Petr Strašák, Martin Kníchal, Jiří Sudolský, Vlastimil Horka). Nejlepším hráčem za náš tým byl vyhodnocen Petr Strašák a titul nejlepšího střelce si odnesl Jiří Sudolský. Ve finále se střetla mužstva Halenkovice a Sušice. Konečný výsledek byl 3:0 po dvou brankách Jirky Sudolského a jedné Davida Marholta. Přehled mužstev podle závěrečného pořadí: Halenkovice, Sušice, Žlutava, Velký Ořechov

1. utkání	Velký Ořechov – Halenkovice	0 : 3
2. utkání	Sušice – Žlutava	2 : 2,
	penalty 4 : 3	
o 3. místo	Velký Ořechov – Žlutava	1 : 2
finále	Halenkovice – Sušice	3 : 0

Pro připomenutí uvádíme výsledky předchozích ročníků turnaje:

I. ročník 1999	vítěz Žlutava, finále Halenkovice - Žlutava
II. ročník 2000	vítěz Halenkovice, finále Halenkovice - Žlutava
III. ročník 2001	vítěz Žlutava, finále Halenkovice - Žlutava
IV. ročník 2002	vítěz Halenkovice, finále Halenkovice - Velký Ořechov
V. ročník 2003	vítěz Halenkovice, finále Halenkovice - Žlutava
VI. ročník 2004	vítěz Halenkovice finále Halenkovice - Kučerov

Červencový turnaj udělal jistě milovníkům fotbalu radost, ale bohužel v nastávající podzimní sezóně provází naše hochy smůla. Po sérii prohraných zápasů se po 8. kole nacházejí na konci tabulky na nelichotivém 12. místě. Doufejme, že naše A mužstvo nabere brzy síly a vyšplhá se v žebříčku výš. Radost určitě navrací naši žáci, kteří se v tabulce po 6. kole drží na pěkném šestém místě.

Pavína Bieberlová a Bohdana Blažková

Vítězné mužstvo Halenkovice

Chcete navštěvovat Slovácké divadlo v Uherském Hradišti?

Od ledna 2006 začíná **nová divadelní sezóna**. Na představení se jezdí šestkrát za rok, vždy ve čtvrtek. Cena předplatného je 600 Kč, doprava asi 220 Kč - dle ceníku dopravy.

Nabídka titulů na sezónu 2006:

černá komedie
Vraždičky
drama
Skleněný zvěřinec

drama
Richard III.
tragikomedie
Modrá, modrá, modrá

komedie
Vycucnutí
muzikál
Někdo to rád horké

Přihlášky přijímá do 12. listopadu p. Božena Chytilová, na tel. 577 945 778 nebo na adrese Halenkovice - Kopec čp. 12.

FOTBALOVÝ TURNAJ

zastupitelstev obcí ve Spytihněvi

Už sedm let pořádá Obecní úřad Spytihněv „Fotbalový turnaj zastupitelstev obcí“. Letošní ročník připadl na 17. září a zúčastnilo se ho 8 okolních obcí: Babice, Halenkovice, Komárov, Napajedla, Pohořelice, Tlumačov, Žlutava a pořádající Spytihněv. Tyto obce sestavily družstva mužů. Družstvo žen se podařilo sestavit jen v Babicích, Halenkovicích a Spytihněvi.

Muži hráli turnajovým způsobem. V první skupině skončili na 3. místě Babice, na 4. místě Halenkovice (foto – 1. řada zleva: Ing. Zbyněk Horka, Josef Janeček - místostarosta, Josef Gabrhelík, Lubomír Regent; 2. řada zleva Bohuslav Chocholatý, Ing. Radek Kedruš, Radek Kocián, Josef Gabrhelík, Antonín Gajdošík). Ve druhé skupině na 3. místě Pohořelice a na 4. místě Komárov. Celkové pořadí: 1. místo Žlutava, 2. místo Tlumačov, 3. místo Spytihněv, 4. místo Napajedla. Finálový zápas sehrála Žlutava proti Tlumačovu.

Děvčata letos předvedla výborný výkon a opět se umístila jako první. Viz foto (ležící: Lucie Aronová první řada zleva: Helena Vlášková, Zuzana Krumpolcová, Eliška Smetanová. Druhá řada zleva: Kamila Švubová, Eva Sudolská, Lucie Plšková, Lea Jurečková, Gabriela Solichová). 2. místo obsadily ženy z Babic, 3. místo žen ze Spytihněvi.

ZO Halenkovice děkuje všem zúčastněným hráčům i fanouškům Halenkovic, kteří drželi našim týmům palce.

Bohdana Blažková

Vítězné družstvo žen

Koliba padla

NAŠE koliba

Koliba je nedílnou součástí Doliny a těžko bychom si zvykali, kdyby nestála na svém místě. Chyběla by nám.

A málem se to stalo. Koliba byla v havarijním stavu. Nosné trámy byly uhnílé a prkna při zemi také. Nakláněla se a dveře nešly zavírat. Hrozilo, že spadne. Nečekali jsme, než k tomu dojde a rozhodli jsme se, že ji postavíme novou a vylepšenou.

Návrh plánu byl učiněn při tradičním kácení máje. A protože se musí železo kout, dokud je žhavé, mladí ihned začali obcházet sousedy s prosbou o příspěvek na nákup materiálu. Přispěli i chalupáři, kteří za námi rádi chodí. Brzy jsme tak měli pohromadě částku peněz, ne velkou, ale mohli jsme začít se stavbou.

V půli srpna jsme se se starou kolibou rozloučili táborákem. Stála tu už 16 let, od 30. 6. 1989.

Akce „Nová koliba“ začala.

Vyzdvihnout někoho, kdo zde strávil nejvíce času nebo kdo přispěl největší částkou peněz, si netroufáme. Sešla se dobrá parta a nová koliba je na světě.

Všem dárcům a těm, kteří se stavby zúčastnili osobně, srdečně děkujeme. Vždyť to, aby někdo někde dělal zadarmo a ještě přinesl peníze, se již nevidí.

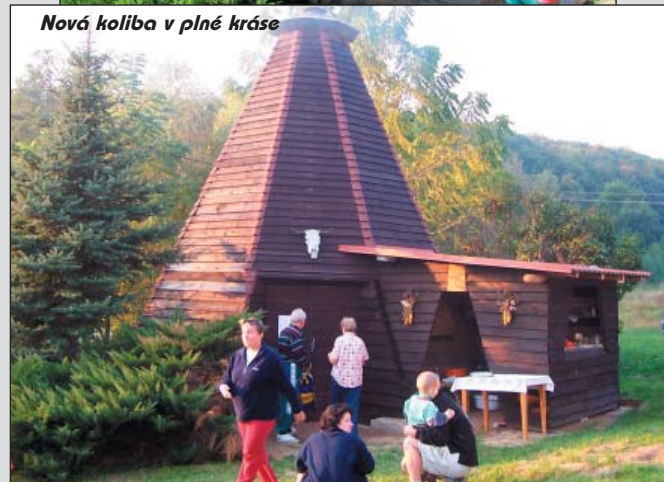
Tradice koliby a pěkných chviliek strávených při posezení u táboráku je zachráněna. Slavnostní otevření proběhlo v pátek 7. října 2005.

Jana a Zdeňka

Vazba trámů

Nová koliba v plné kráse

Vážení čtenáři!

Na přání našich občanů pro vás připravila redakce Halenkovického zpravodaje novou rubriku s názvem „Setkání rodáků“. Fotografie osmdesátníků, uveřejněná ve Zpravodaji v roce 2004 se setkala s kladným ohlasem, a tak respektujeme vaše přání a v dnešním čtvrtletníku zveřejňujeme informace ze tří takových setkání. Věříme, že nová rubrika najde nejen své příznivce, ale také ochotné spolupracovníky, kteří dodají foto, případně text doplňující sraz rodáků či bývalých spolužáků.

PaedDr. Marie Kašíková

Jak lze strávit příjemný den, i když je člověku 75 let

V sobotu 6. srpna 2005 se uskutečnilo setkání vrstevníků ročníku 1930 a části podzimního ročníku 1929. Bylo to v pořadí již 6. setkání od našich jubilejních „padesátníků“. 36 účastníků nejdříve navštívilo místní hřbitov, aby pietní vzpomínkou uctilo památku všech zemřelých spolužáků. Vzpomněli jsme také rok 1936, kdy jsme společně začali chodit do obecné školy. Byl to silný populační ročník s dvěma třídami při celkovém počtu 68 žáků. Byla připomenuta i jména prvních učitelek – Marie Majerová /provdaná Kokotíková/, p. uč. Němcová a další.

Setkání se mimo jiných zúčastnil i Ing. Josef Gabrhel a bývalí vojáci z povolání – vojenský pilot Josef Skopal, dále Ing. pluk. Josef Gabrhelík a pluk. Miloslav Bartoník. Z jižních Čech přijela Marie Kopuncová se synem i snachou.

Před večerí jsme absolvovali autobusem halenkovický okruh v délce 28 km. Z Pláňav jsme se vydali po „nové silnici“ na Dolinu. Od obchodu jsme pokračovali na Hradskou, kde jsme se „pokochali“ pohledem na halenkovickou scenérii středu obce s kostelem a školou. Další zastávka byla u kapličky na Hradské. Zde jsme vzpomněli na p. Štěpánika /ročník 1920/, který proslul jako instruktor reprezentačního družstva pro cvičení na hrazdě. Dosud dojíždí na Hradskou na svou chalupu až z Ostravska. Všichni účastníci si pamatovali i na rodinu Čevorovou, která měla na Hradské malý obchod se smíšeným zbožím a dokonce dováželi až z Kudlovic chléb ze mlýna od Talašů. Od kapličky jsme viděli Halenkovice z jiného úhlu pohledu – novější výstavba na Záhumení a Kopci. Následovala zastávka U Svatých. S potěšením jsme konstatovali, že sochy sv. Petra a Pavla včetně jejich blízkého okolí jsou zásluhou OÚ Halenkovice pod vedením starosty obce p. Jaroslava Ulici rekonstruovány a obnoveny. Cesta pokračovala ke Svatihněvi kolem části obce „Mrhle“, kde za první republiky žili v bídných podmínkách cikáni – Romové. Při míjení svatihněvského hřbitova jsme vzpomněli na bývalého spolužáka Květoslava Blablu, který za svých mladých let byl vynikajícím hráčem kopané a oporou tehdejšího SK a pozdějšího Sokola Halenkovice. Zastavili jsme se i na hřebenu kopce „Maková“ v nadmořské výšce 325 m. Z této lokality bylo dobře vidět na část obce Zádřinová /dřívější osada Dřínová/.

Poznámka: Proč dostal vrch Dřínová a následně osada pod ním své pojmenování? Domnívám se, že tam rostly keře, které mají rády světlo a teplo, což je tam dodnes. Tyto keře se jmenují dřínky a mají červené plody s pacičkou obalenou tenkou vrstvou dužniny se slupkou s vitamínem C. Setkal jsem se s těmito keři v Boršicích u Buchlovic. Námitka, že vrch dostal své pojmenování po modříněch, které tam tehdy rostly, neobstojí, protože tato dřevina není původní v tehdejší zalesnění na začátku 17. století. Patří až k pozdější éře pěstování lesa od doby Marie Terezie a byla k nám importována z ciziny.

Na vrcholu hřebene „Maková“ jsme si připomněli, že tam byla nadšenci z Napajedel a podniku Fatra postavena malá hvězdárna na počest prvního kosmonauta světa Jurije Gagarina.

Dále jsme sjížděli dolů k lesíku „Chrastky“, kde se na začátku dvacátých let konal první i poslední sokolský výlet. Cesta pokračovala částmi obce Zádřinová a Katernice.

Celý zájezd komentoval Vojtěch Čevora za přispění Josefa Gabrhela.

K dobrému dojmu ze setkání přispělo chutné jídlo z kavárny pana Zatloukala a hudba paní Brázdilové od Svatých.

Každému účastníku srazu byla věnována zvětšená barevná pohlednice. Dále bylo prodáno 6 knih o Halenkovických a rozdáno 8 výtisků Halenkovického zpravodaje.

Nezbývá než vyjmenovat všechny, kteří se setkání účastnili. Jestliže však předpokládáte, že uvidíte fotografii těchto účastníků, musíme vás zklamat. Věříme však, že zejména starší obyvatelé Halenkovice si jistě po přečtení seznamu vybaví i tváře všech přítomných.

Vojtěch Čevora, Zádřinová

Jména účastníků setkání:

1. Josef Gabrhel
2. Josefa Juřenová
3. Františka Maňásková
4. Josefa Davidová
5. Ludmila Zaoralová
6. Josef Gabrhelík /Zádřinová/
7. Ludmila Veselá
8. Josef Koníček
9. Broňa Procházková
10. Jiřina Polášková
11. Marie Strašáková
12. Terezie Horáková
13. Josef Chmelík
14. Josef Sůkup
15. Ludmila Čevorová
16. Božena Kolářová
17. František Zapletal /Kvasice/
18. Josef Zapletal
19. Antonín Holásek
20. Vojtěch Čevora
21. Josef Hastík /Halenkov/
22. Miloslav Bartoník /Šternberk/
23. Josef Skopal
24. Božena Konečná /Gabrhelíková/
25. Marie Kopuncová /Putim/
26. Josef Čevora /Žlutava/ a manželku, manželé a hosté

Omluvení pro nemoc:

1. Milan Krkoška
2. Ladislav Marčík /Vápenná/
3. Marie Galatíková /Vrbka/
4. Marie Marcaníková /Napajedla/

Zemřelí:

1. Stanislav Michalík /Svaté/
2. Břetislav Režný /Dolní konec/
3. Ladislav Horka /Hržle/
4. Božetěch Dolník /Chobotov/
5. Antonín Hlobil
6. Josefa Podhorná
7. Oldřich Štěbra
8. Milada Kučerová /Ostrava/
9. Božena Sedlářová /roz. Tomašíková/
10. Josefa Belantová /Ostrava/
11. Oldřich Brázdil /Mysločovice/
12. František Marholt
13. Václav Chocholatý
14. František Pokorný
15. Adolf Kolečkář
16. Květoslav Blabla
17. Josef Gabrhelík
18. Josef Hejda /sev. Morava/
19. Josef Čevora /Staré Město/
20. Miroslav Kníchal
21. Jan Kužma
22. Ludmila Kašpárková /Chobotov/
23. Josef Vlachynský /Dolní konec/
24. Jarmila Chocholatá /Lhotská/
25. Miloslav Kopunec /Putim/
26. Ludmila Šnajdarová
27. Božena Míková /Škrabalová/
28. Marta Vičánková /Machová, Napajedla/
29. Jaroslav Votýpka /Ostrava/
30. František Kocián /Dolní konec/

Sraz ročníku 1955

Setkání spolužáků ročníku 1955 proběhlo 17. září 2005 v kulturním domě OÚ Halenkovice. Zúčastnili se: **1. řada zleva:** Jindřich Čeředa, Anna Pindjaková /Pešlová/, Zdeněk Kříček, Jaroslav Vlk, Miloslava Hubáčková /Kubičiková/, Irena Trumpusová /Bilíková/, František Krkoška.

2. řada zleva: Ludmila Essenderová /Švejčarová/, Naděžda Tihelková /Krkošková/, Božena Šavarová, Františka Nekorancová /Gabryšová/, Libuše Vajďáková /Zmrzliková/, uč. Dana Křížová /Nytlačilová/, uč. Zdeňka Rapantová /Kedrová/,

3. řada zleva: Ludmila Galíčková /Kníchalová/, Stanislav Kytlica, Alena Šimková

/Vojáčková/, Josef Súpup, Petr Bednařík, Jarmila Kociánová, Jindřich Sklenařík, Vratislav Zábřana, Jarmila Rybová

/Zvardoňová/, František Hložek, Alena Marholtová /Juřenová/, Ladislav Gabrhelík.

Spolužáci ročníku 1955 děkují organizačnímu týmu za vynaložené úsilí při přípravě srazu.

Setkání ročníku 1960

V sobotu 1. října 2005 se uskutečnilo setkání spolužáků ročníku 1960 a podzimního ročníku 1959. Na fotografii chybí Josef Vičánek, který přišel později.

Popiska k fotografii:

1. řada zleva: Ing. Ivo Bezloja, Marie Sudolská /Laholová/, Zdeňka Raisieglová /Kašíková/, Jana Lisová /Marcaníková/, Jarmila Kubičiková /Holásková/, Jarmila Košutová /Juřicová/, Lenka Tichavová /Gajdošíková/, Věra Kočicová /Grebbeňčková/, PaedDr. Marie Kašíková /Skácelová/.

2. řada zleva: Ing. Josef Kubičik, Stanislav Kolečkář,

Josef Švejčara, Josef Vojtík, Božena Juřenová /Kubičiková/,

Stanislav Čevora, Lenka Poláchová /Horňáková/, Bře-

tislav Botek, Jaroslav Čapka, Marie Doleželová /Vičánková/.

Oznámení

Členové sdružení Chřiby zvou všechny milovníky rozhleden a krásných výhledů na výstup na Brdo, který se koná při příležitosti státního svátku 28. října 2005 a 1. výročí otevření zdejší rozhledny (28. října 2004). Výstup bude organizován tak, aby ve 12 hod. mohla na vrcholku Brda zaznít společně zpívaná státní hymna. Občerstvení je zajištěno. O dobrou náladu se postará country kapela.

SŇATKY

23. července 2005

uzavřeli v obřadní síni Obecního úřadu
v Halenkovicích své manželství

Kateřina Solichová a Libor Juřena

30. července 2005

uzavřeli v kostele sv. Josefa
v Halenkovicích své manželství

Lenka Kříčková a Ing. Rostislav Očadlík

Manželé Očadlíkovi

Manželé Juřenovi

Pozvánka na kulturní akce

4. 11. 2005

**Zadáno nejen pro ženy
(Prima jízda)**

– kulturně společenská akce.
Móda, kosmetika, doprovodný kulturní program,
pořádá kulturní komise (KK).

19. 11. 2005

Smčř hody

– taneční zábava, pořádá Myslivecké sdružení
Halenkovice. Hraje dechová hudba MADET z Topolné.

4. 12. 2005

Rozsvícení vánočního stromu

– mikulášská nadílka pro všechny děti.
S předvánočním programem vystoupí děti
z mateřské školy, základní školy
a LŠU Napajedla, pořádá KK.

Foto č. 1

V sobotu 8. října 2005 jsme na Obecním úřadě v Halenkovicích do života přivítali naše nejmenší děti. Pozvání na tento slavnostní akt přijali (foto č. 1 zleva): Kristýna a Jaroslav Krkoškovi s dcerou Adélou, Pavlína a Jan Dudaškoví se synem Ondřejem, Andrea Lipnerová a David Kubičik se synem Adamem, (foto č. 2 zleva) Eliška a Robert Černochovi se synem Tomášem, Vendula a Miroslav

Večeřovi s dcerou Karolínou, Lenka a Pavel Mihálovi se synem Vojtěchem. Krátký program předvedli žáci základní školy a děti z mateřské školy. Pod vedením paní učitelky Jelínkové a paní učitelky Tělupilové připravili vystoupení plné hezkých písniček a básniček.

Přejeme dětem i rodičům pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková, matrikářka

Foto č. 2

BLAHOPŘEJEME

ZÁŘÍ

50 let

Františka Nekorancová	Dolina 258
Dana Jurčíková	Zádřinová 56
Dobroslava Kopecká	Kržle 241

55 let

Marie Vojáčková	Kržle 371
Ludmila Jamborová	Díly 46

65 let

Jindřich Snopek	Záhumení 570
Václav Kašpárek	Zádřinová 82

70 let

Božena Gabrhelíková	Zlámanec 166
---------------------	--------------

ŘÍJEN

50 let

Zdeněk Křížek	Katernice 147
---------------	---------------

55 let

Marie Navrátilová	Katernice 138
-------------------	---------------

60 let

Bedřich Zapletal	Zádřinová 467
------------------	---------------

65 let

Zdeněk Trvaj	Dědina 327
Pavla Šurmánková	Dolina 480

70 let

Veronika Vojtková	U Svatých 555
-------------------	---------------

80 let

Zdeněk Hrabal	Obecnice 335
Josef Valenta	U Svatých 75

85 let

Vlastimila Hrabalová	Zádřinová 41
----------------------	--------------

LISTOPAD

55 let

Jindřiška Gabrhelíková	U Svatých 198
------------------------	---------------

60 let

Jarmila Vávrová	Dolina 503
Božena Kedrušová	Dolina 595

65 let

Miloslava Kubínová	Pláňavý 274
--------------------	-------------

70 let

Miloslava Štěpáníková	Dolní Konec 29
Ludmila Zapletalová	Katernice 158

75 let

Josef Masař	Obecnice 107
-------------	--------------

80 let

Hildegarda Křlarová	Kátliny 075
---------------------	-------------

Zlaté svatby

Zlatou svatbu - padesát let společného života oslaví 19. listopadu manželé

ALENA A JINDŘICH JUŘENOVI
z Dědin

Všem našim milým jubilantům do další řádky let přejeme pevné zdraví, stálou pohodu a optimismus.

*Bohdana Blažková,
matrikářka*